

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Филолошког факултета Универзитета у Београду бр. 3789/1 од 26. 10. 2022. године, а у складу са чланом 65 Закона о високом образовању Републике Србије, чланом 11 Правилника о начину и поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Београду и чланом 116 Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрани смо у Комисију за припрему извештаја о кандидатима који су се јавили на конкурс за избор доцента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Увод у српску књижевност, објављен у листу „Послови”, бр. 1013 од 9. 11. 2022. године. Част нам је да Већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс за радно место доцента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Увод у српску књижевност, пријавио се један кандидат, др Милица Кецојевић, досадашњи асистент на овом предмету на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима. На основу поднете пријаве Комисија о кандидату износи следеће податке:

1. Биографија

Милица Кецојевић је рођена 1986. године у Београду, где је завршила основну школу и Дванаесту београдску гимназију. Дипломирала је 2014. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима (студијски програм Српска књижевност и језик са општом књижевношћу), са просечном оценом 8,50 (осам и 50/100), одбравивши дипломски рад на тему „Књижевни лик ратника у српској житијној књижевности” (ментор: проф. др Томислав Јовановић). На истој Катедри, фебруара 2016. године, завршила је мастер студије (студијски програм Српска књижевност), са просечном оценом 9,67 (девет и 67/100), одбравивши мастер рад „Лик кнеза Лазара у старој српској књижевности” (ментор: проф. др Томислав Јовановић), стекавши академско звање мастер професор језика и књижевности. Докторске студије уписала је на Филолошком факултету 2016. године (студијски програм Језик, књижевност, култура; модул Српска књижевност) и постигла општи успех 9,88 (девет и 88/100). Докторску дисертацију под насловом „Типови приповедача и њихова функција у прози Драгослава Михаиловића” пријавила је децембра 2018. године под менторством проф. др Радивоја Микића. На Филолошком факултету Универзитета у Београду, 8. 6. 2022. године, пред Комисијом у саставу: проф. др Милан Алексић, проф. др Предраг Петровић и проф. др Слађана Јаћимовић, одбранила је докторску дисертацију и стекла академско звање доктор наука – филолошке науке.

Убрзо након завршених мастер академских студија, кратко време је радила у Четвртој београдској гимназији као професор српског језика и књижевности, а од септембра 2016. године до септембра 2018. године радила је као наставник српског језика и књижевности у Основној школи „14. октобар” у Раковици. Од октобра 2018, године до средине јануара 2021. године била је запослена посредством Српског књижевног друштва (Стари град, Француска 7) и имала је статус самосталног уметника (област деловања: књижевник – књижевни критичар). Од 15. 1. 2021. године запослена је на Филолошком факултету Универзитета у Београду, на радном месту асистента за ужу научну област Српска књижевност, предмет Увод у српску књижевност. Др Милица Кецојевић ангажована је и у настави на предмету Књижевност за децу, као и на предмету Класици српске књижевности. Током асистентског стажа учествовала је у реализацији многих послова од интереса за Катедру, затим као сарадник Међународног славистичког центра Филолошког факултета, у оквиру Научног састанка слависта у Вукове дане, и, по потреби, Друштва за српски језик и књижевност Србије. Учествовала је у програмским активностима Коларчеве задужбине (2019, 2022), Српске књижевне задруге, манифестације Књижевни сусрети „Савремена српска проза” (четири године заредом, 2018–2021) која се одржава у Трстенику, као и на различитим научним скуповима и конференцијама. Била је члан Одбора за организовање научног скупа о књижевном стваралаштву Радована Белог Марковића, одржаног у Ваљеу, 10. 5. 2022. године, под покровитељством Матичне библиотеке „Љубомир Ненадовић”. Објављује радове у научним часописима и тематским зборницима. Члан је Великог жирија за награду „Меша Селимовић” (2021, 2022), коју, традиционално, за књигу године, додељују „Вечерње новости”. Нарочито се занима за савремену српску прозу.

Уз пријаву за конкурс др Милица Кецојевић је навела своја учешћа на научним скуповима и конференцијама:

- Округли сто о добитнику награде „Златна књига Библиотеке Матице српске”: „Приповедни вез Радована Белог Марковића”, Матица српска, Нови Сад, 15. новембра 2017.
- Научни скуп „Дело Иве Андрића”: поводом обележавања Андрићевог јубилеја, 125 година од његовог рођења, САНУ, Београд, 13–14. децембра 2017.
- Округли сто посвећен роману „Преживети до сутра” Гроздане Олујић, Српска књижевна задруга, Београд, 18. октобра 2018.
- Округли сто „Поетика Миодрага Булатовића и њени рефлeksi у савременој српској прози” у оквиру манифестације Књижевни сусрети „Савремена српска проза”, Народна библиотека „Јефимија”, Трстеник, 16–17. новембра 2018.
- Округли сто „Идеолошка тумачења српске књижевности” у оквиру манифестације Књижевни сусрети „Савремена српска проза”, Народна библиотека „Јефимија”, Трстеник, 15–16. новембра 2019.

- Научни скуп о добитнику „Велике награде Иво Андрић”: „Књижевно стваралаштво Драгослава Михаиловића”, Андрићев институт, Андрићград, 3–5. јула 2020.¹
- Округли сто „Антологије српске приповетке” у оквиру манифестације Књижевни сусрети „Савремена српска проза”, Народна библиотека „Јефимија”, Трстеник, 13–14. новембра 2020.²
- Међународни научни скуп „Девет деценија Драгослава Михаиловића”, Институт за књижевност и уметност – Народна библиотека „Душан Матић” Туприја, Београд, 8–10. септембра 2021.
- 51. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане (тема: Перспективе српске науке о књижевности), Филолошки факултет, Београд, 15–20. септембра 2021.
- Округли сто „Љубиша Јеремић и српска проза” у оквиру манифестације Књижевни сусрети „Савремена српска проза”, Народна библиотека „Јефимија”, Трстеник, 5–6. новембра 2021.
- Округли сто „Страница о Душану Радовићу”: поводом обележавања стогодишњице рођења Душана Радовића, Српска књижевна задруга, Београд, 28. априла 2022.
- Научни скуп посвећен делу Радована Белог Марковића: „Кроз капије будућих времена”, Матична библиотека „Љубомир Ненадовић”, Ваљево, 10. маја 2022.
- Научни скуп посвећен Колу Српске књижевне задруге (тема: Плаво коло као огледало развоја српске књижевности и језика), Српска књижевна задруга, Београд, 23. јуна 2022.
- 52. Међународни научни састанак слависта у Вукове дане (тема: Путописи у српској књижевности. Језик српских путописа), Филолошки факултет, Београд, 14–19. септембра 2022.
- Округли сто „Животне и књижевне истине у прози Вељка Петровића” у оквиру књижевне манифестације „Вељкови дани”, Вељкови дани – Градска библиотека „Карло Бијелички”, Сомбор, 3–4. новембра 2022.

Уз пријаву за конкурс др Милица Кецојевић је доставила и списак осталих активности:

- Учешће у разговору о књизи „Књижевнокритичка мисао Љубомира Недића” Милана Алексића, Коларчева задужбина, Београд, 16. маја 2019.
- Представљање двеју песничких збирки Драгана Лакићевића, *Прохуја* и *Жетелица и Шумановић*, као и књиге огледâ о поезији и прози Драгана

¹ Због епидемије изазване вирусом корона, научни скуп је био отказан, па ипак, учесници су послали текстове ауторизоване за објављивање.

² Због епидемиолошке ситуације изазване вирусом корона, организатори су били приморани да откажу округли сто, међутим, аутори су приложили радове за зборник.

Лакићевића – *Песник и један читалац* Александре Жежељ Коцић, Српска књижевна задруга, Београд, 15. октобра 2020.

- Члан Великог жирија за награду „Меша Селимовић” за књигу године (2021. и 2022. године).
- Научни секретар 51. (15. и 17. септембра 2021) и 52. Међународног научног састанка слависта у Вукове дане, Филолошки факултет (14. и 16. септембра 2022).
- У сарадњи са колегама, осмишљавање и реализација едукативног и забавно-едукативног програма за средњошколце под насловом „Шта (ни)је књижевност?”, уживо, Филолошки факултет (6. и 21. децембра 2021, као и 21. марта 2022), и на даљину, путем Зум платформе (7. децембра 2021).
- Учесће у разговору о књизи *Небо, тако дубоко* Весне Капор, Коларчева задужбина, Београд, 7. априла 2022.
- Секретар и члан Одбора за организовање научног скупа о књижевном стваралаштву Радована Белог Марковића: „Кроз капије будућих времена”, Матична библиотека „Љубомир Ненадовић”, Ваљево, 10. маја 2022. (прилаже се потврда)
- Учесће у раду Ревизионе комисије на републичком нивоу такмичења „Књижевна олимпијада” основних и средњих школа, Карловачка гимназија, Сремски Карловци, 28–29. маја 2022.
- Наставник у летњој школи за средњошколце, курс „Класици проучавања српске књижевности”, у оквиру програма „Класици српске књижевности”, НОКЦ „Вук Караџић”, Тршић, 18–22. августа 2022.
- Члан комисије за одбрану дипломског рада на основним академским студијама: Јасна Смиљанић: „Верзије бајке *Пепељуга* (српска народна књижевност, Шарл Перо, браћа Грим)”, бр. инд. 2013/273, група 06, 20. 9. 2022.

Комисија констатује да је у пријави за конкурс др Милица Кецојевић је доставила све тражене податке, списак објављених радова и радове.

2. Библиографија

Библиографија др Милице Кецојевић састоји се од 31 јединице и подељена је у два сегмента, у првом делу су наведени радови објављени до избора у звање асистента, а у другом делу су радови објављени након избора у асистента.

А)

До пријављивања на конкурс за избор у звање асистента, који је био објављен у листу „Послови”, бр. 898, 9. 9. 2020. године:

I Академски радови:

- Мастер рад „Лик кнеза Лазара у старој српској књижевности”, одбрањен 4. 2. 2016. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, ментор: проф. др Томислав Јовановић.

II Објављени радови:

1. „Лирски елементи у роману Беспуге Вељка Милићевића”, у: *Наши траг*, XXII/3–4, Велика Плана: Друштво „Траг”, 2015, стр. 74–87. (УДК 821.163.41.09-31 Милићевић В.; ISSN 0354-575X)
2. „Житије деспота Стефана Лазаревића у наставном контексту”, у: *Школски час српског језика и књижевности*, XXXII/2, Београд: ИП „Ваша књига”, 2016, стр. 37–52. (ISSN 1450-6521; УДК 371.3)
3. „Десетица Ивана Цанкара”, у: *Школски час српског језика и књижевности*, XXXIII/2, Београд: ИП „Ваша књига”, 2017, стр. 54–65. (ISSN 1450-6521; УДК 371.3)
4. „Приповедни циклус Псачански азбукопротрес (из књиге Живчана јапија)”, у: Д. Јовановић (ур.), *Приповедни вез Радована Белог Марковића*, зборник радова, Нови Сад: Библиотека Матице српске (Едиција Златна књига Библиотеке Матице српске; књ. 2), 2017, стр. 107–117. (УДК 821.163.41:929 Beli Marković R.(082); ISBN 978-86-80061-55-9 (брош.))
<http://digital.bms.rs/ebiblioteka/publications/view/5072> (M63)
5. „Роман Гори Морава Драгослава Михаиловића”, у: *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, год. XII, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2017, стр. 347–362. (УДК 821.163.41.09 Михаиловић Д.; <https://doi.org/10.18485/godisnjak.2017.12.20>; ISSN 1820-5305) (M52)
6. „О залудном плетиву” [приказ зборника *Анатомија романа Путникова циглана Радована Белог Марковића*], у: *Српски књижевни лист*, бр. 18/123 (мај, јуни и јули 2017), Београд, 2017, стр. 8. (ISSN 2334-6000; УДК 82(497.11))
7. „Кућа на осами као приповедни циклус”, у: М. Вуксановић (ур.), *Дело Иве Андрића*, зборник радова са конференције, Београд: САНУ (Научни скупови / Српска академија наука и уметности, књ. CLXX. Одељење језика и књижевности, књ. 30), 2018, стр. 315–330. (УДК 811.163.41.09 Андрић И.(082); 821.163.41.09”19”(082); ISBN 978-86-7025-773-3) (M44)

8. „Наратолошки приступ роману Краљица забаве Данила Николића”, у: *Наш траг*, XXV/1–4, Велика Плана: Друштво „Траг”, 2018, стр. 294–321. (ISSN 0354-575X; УДК 82)
9. „Однос приче и живота у Проклетој авлији Иве Андрића”, у: *Свеске Задужбине Иве Андрића*, XXXVII/35, Београд: Задужбина Иве Андрића, 2018, стр. 201–225. (УДК 821.163.41-31.09 Andrić I.; ISSN 0352-0862) **(M52)**
10. „Корелацијско-интеграцијски систем у настави средњовековне књижевности”, у: *Књижевност и језик*, LXV/1–2, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2018, стр. 153–166. (УДК 821.163.41.09”04/14”; 371.3::821.163.41”04/14”; https://doi.org/10.18485/kij.2018.65.1_2.11; ISSN 0454-0689) **(M51)**
11. „О књижевном портрету Драгослава Михаиловића” [приказ Зборника 33. књижевних сусрета „Савремена српска проза”, бр. 29], у: *Српски књижевни лист*, бр. 20/125 (јануар, фебруар и март 2018), Београд, 2018, стр. 12. (ISSN 2334-6000; УДК 82(497.11))
12. „Наративна својства романа Судбине Мирослава Поповића”, у: *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, год. XIII, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2018, стр. 317–335. (УДК 821.163.41-31.09 Поповић Мирослав; <https://doi.org/10.18485/godisnjak.2018.13.17>; ISSN 1820-5305) **(M52)**
13. „Поглед окренут на другу страну” [приказ романа *Одустајање* Јелене Ленголд], у: *Књижевни магазин*, год. XVIII, бр. 203–206 (мај–август 2018), Београд, 2018, стр. 33–34. (ISSN 1451-0421; УДК 82(05)) <http://www.skd.rs/wp-content/uploads/2019/02/KM203-206.pdf>
14. „Приповедачки поступак и тематска структура романа Преживети до сутра Гроздане Олујић”, у: *Природа многоструких укритија у делу Гроздане Олујић*, у: И. Чутура (ур.), *Узданица*, год. XVI, бр. 1 (јун 2019), Јагодина: Факултет педагошких наука Универзитета у Крагујевцу; Београд: Српска књижевна задруга, 2019, стр. 137–148. (УДК 821.163.41.09-31 Олујић Г.; ISSN 1451-673X) https://pefja.kg.ac.rs/wp-content/uploads/2019/07/UZDANICA_XVI-1-K_137.pdf **(M51)**
15. „Још један поглед на збирку 77 сонета о животним радостима и тешкоћама Мирослава Максимовића”, у: Ј. Делић (ур.), *Памћење бола*, зборник радова о песништву Мирослава Максимовића, Нови Сад: Фондација Група север; Плужине: Центар за културу, 2019, стр. 61–75. (УДК 821.163.41-14.09 Maksimović M.(082); ISBN 978-86-80980-12-6 (ФСГ)) **(M45)**

16. „Приповедачки поступак у збирци Ђаволи долазе”, у: В. Вукашиновић (ур.), Зборник 35. књижевних сусрета „Савремена српска проза”. *Књижевни портрет Владана Матијевића / Поетика Миодрага Булатовића и њени рефлекси у савременој српској прози*, бр. 31, Трстеник: Народна библиотека „Јефимија”, 2019, стр. 149–166. (УДК 821.163.41.09-32 Булатовић М.; ISBN 978-86-83191-78-9) <http://www.bibliotekajefimija.rs/docs/ssp-pdf/SSP-031.pdf> (M63)
17. „О књижевнокритичкој мисли Љубомира Недића” [приказ књиге *Књижевнокритичка мисао Љубомира Недића* Милана Алексића], у: *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, год. XIV, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2019, стр. 311–317. (УДК 821.163.41.09 Недић Љубомир; 821.163.41.09”19”; ISSN 1820-5305) (M57)
18. „(Не)обична судбина једне књиге (О *Послератној српској књижевности* Предрага Палавестре)”, у: В. Вукашиновић (ур.), Зборник 36. књижевних сусрета „Савремена српска проза”. *Књижевни портрет Мирослава Тохолја / Идеолошка тумачења српске књижевности*, бр. 32, Трстеник: Народна библиотека „Јефимија”, 2020, стр. 187–200. (УДК 821.163.41.09 Тохолј М.(082); 821.163.41.09”19”(082); ISBN 978-86-83191-86-4 (брош.)) <http://www.bibliotekajefimija.rs/docs/ssp-pdf/SSP-032.pdf> (M63)
19. „Лирско и веристичко у књизи Бол Мирослава Максимовића”, у: *Наши траг*, XXVII/1–4, Велика Плана: Друштво „Траг”, 2020, стр. 132–147. (ISSN 0354-575X; УДК 82)

Б)

Након покретања поступка за избор у звање асистента:

I Академски радови:

- Докторска дисертација „Типови приповедача и њихова функција у прози Драгослава Михаиловића”, одбрањена 8. 6. 2022. године на Филолошком факултету Универзитета у Београду, ментор: проф. др Радивоје Микић, објављена. (M70)

II Монографије:

1. Милица Кецојевић, *Поетика приповедања Драгослава Михаиловића*, Београд: Албатрос плус, 2022, 382 стране. (ISBN 978-86-6081-375-8; УДК 821.163.41.09 Михаиловић Д.; 801.73; COBISS.SR-ID 77696521) (M42)

III Објављени радови:

1. „Страх од лепоте свеколике” [приказ збирки песама *Прохуја* и *Жетелица и Шумановић* Драгана Лакићевића], у: *Повеља*, 50/2, Краљево: Народна библиотека „Стефан Првовенчани”, 2020, стр. 103–113. (УДК 821.163.41.09 Лакићевић Д.; ISSN 0352-7751) <https://povelja.kv-biblio.org.rs/povelja/2020/08/strah-od-lepote-svekolike/>
2. „О Тадића миљеници” [приказ романа *Стојна ветрењача* Радована Белог Марковића], у: *Српски књижевни лист*, бр. 31/136 (фебруар–мај 2021), Београд, 2021, стр. 7–8. (ISSN 2334-6000; УДК 82(497.11))
3. „Приповетка двадесетих и тридесетих година XX столећа (О *Антологији српске авангардне приповетке* Гојка Тешића)”, у: В. Вукашиновић (ур.), Зборник 37. књижевних сусрета „Савремена српска проза”. *Књижевни портрет Јелене Ленголд / Антологије српске приповетке*, бр. 33, Трстеник: Народна библиотека „Јефимија”, 2021, стр. 141–167. (УДК 821.163.41.09 Ленголд Ј.(082); 821.163.41.09”19/20”(082); ISBN 978-86-83191-88-8 (брош.)) <http://www.bibliotekajefimija.rs/docs/ssp-pdf/SSP-033.pdf> (M63)
4. „Описи поетичке еволуције” [приказ књиге *Критички описи. Огледи о српској прози* Марка Недића], у: *Књижевни магазин*, год. XXI, бр. 226 (јун–децембар 2021), Београд, 2021, стр. 62–63. (ISSN 1451-0421; УДК 82(05)) <http://www.skd.rs/wp-content/uploads/biblioteka/KM226.pdf>
5. „Лов на стенице као облик приповедног венца”, у: Е. Кустурица (ур.), *Књижевно стваралаштво Драгослава Михаиловића* (Радови са научног скупа „Књижевно стваралаштво Драгослава Михаиловића”, од 3. и 4. јула 2020. године), Андрићград: Андрићев институт (Одјељење за српски језик. Библиотека Добитници Андрићеве награде; књ. 5), 2021, стр. 125–150. (УДК 821.163.41.09+82.09 Михаиловић Д.; ISBN 978-99976-21-87-0) (M44)
6. „О природи и смислу песничког стварања” [приказ књиге *Текст иза текста* Радивоја Микића], у: *Годишњак Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима*, год. XVI, Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2021, стр. 287–294. (УДК 821.163.41-1.09”19/20”; ISSN 1820-5305) (M57)
7. „Скица за портрет Драгослава Михаиловића”, у: *Свет речи*, год. 26, бр. 53–54, Београд: Друштво за српски језик и књижевност Србије, 2022, стр. 8–14. (ISSN 1450-6211; УДК 81+82).
8. „Теоријске претпоставке новијих тумачења прозе Драгослава Михаиловића”, у: *Научни састанак слависта у Вукове дане*, 51/2, Београд: Филолошки факултет, Међународни славистички центар, 2022, стр. 255–265. (УДК 821.163.41.09(082);

ISBN 978-86-6153-690-8; UDK 80; ISSN 0351-9066) (821.163.41.09-3 Михаиловић, Драгослав <https://doi.org/10.18485/msc.2022.51.2.ch20>) (M51)

9. „Љубиша Јеремић као тумач прозе Радоја Домановића”, у: В. Вукашиновић (ур.), Зборник 38. књижевних сусрета „Савремена српска проза”. *Књижевни портрет Душана Ковачевића / Љубиша Јеремић и српска проза*, бр. 34, Трстеник: Народна библиотека „Јефимија”, 2022, стр. 201–218. (УДК 821.163.41.09 Ковачевић Д.(082); 821.163.41.09 Јеремић Љ.(082); 821.163.41.09”19”(082); ISBN 978-86-83191-94-9) <http://www.bibliotekajefimija.rs/docs/ssp-pdf/SSP-034.pdf> (M63)
10. „Модерна српска поезија кроз призму Миодрага Павловића”, у: *Зборник Матице српске за књижевност и језик*, књ. 71, св. 1, Нови Сад: Матица српска, 2023. (рад је, на основу две позитивне рецензије, прихваћен за објављивање; прилаже се у форми компјутерски сложеног текста, уз потврду од 7. јуна 2022. године, број 0202-604) (ISSN 0543-1220 | UDK 82 (05)) (M23)
11. „Лирско ткање романа Небо, тако дубоко Весне Капор”, у: *Радови Филозофског факултета*, бр. 24, Пале: Филозофски факултет Универзитета у Источном Сарајеву, 2023. (рад је, на основу две позитивне рецензије, прихваћен за објављивање; прилаже се у форми компјутерски сложеног текста, уз потврду од 22. 9. 2022. године) (ISSN 1512-5858; e-ISSN 2232-8343; UDK 80+3)) (M52)

Уз последња два наведена рада др Милица Кецојевић је доставила потврде издавача (Матица српска и Филозофски факултет Пале) да су радови прихваћени за објављивање.

3. Мишљење о стручном и научном раду

Увидом у радове др Милице Кецојевић указују се две главне области њеног интересовања. Претежни део њених радова посвећен је анализи прозних дела српске књижевности у опсегу од Вељка Милићевића и његовог лирског романа под насловом *Беснуће*, преко анализе књижевних дела Иве Андрића, Миодрага Булатовића, Драгослава Михаиловића, Гроздане Олујић, Данила Николића, Радована Белог Марковића, све до савремених аутора као што је Весна Капор. Друга област је везана за анализу дела проучавалаца књижевности. Др Милица Кецојевић се бави анализама различитих видова проучавања књижевности, односно бављења књижевношћу у различитим оквирима. Тако је интересује антологичарски рад Гојка Тешића, критички рад Љубише Јеремића и есејистички рад Миодрага Павловића.

У проучавању српске прозе двадесетог века др Милице Кецојевић посебно место има опус Драгослава Михаиловића којем је посветила тему докторске дисертације *Типови приповедача и њихова функција у прози Драгослава Михаиловића* на основу које је настала монографија објављена под насловом *Поетика приповедања Драгослава*

Михаиловића. Анализа др Милице Кецојевић посвећена је приповедачком поступку Драгослава Михаиловића и то не само осветљавању коришћених наративних техника, већ и указивању на својства поетике великог српског писца и места које његово књижевно дело има у српској књижевности двадесетог века. Др Милица Кецојевић је у својој анализи најпре вредновала досадашње интерпретације Михаиловићеве уметничке прозе како би остварила систематизован књижевноисторијски поглед на дело Драгослава Михаиловића. Анализиран је читав Михаиловићев књижевни опус, од оних дела којима је Михаиловић ступио у српску књижевност и која су му одмах донела књижевну славу, све до оних која су се појављивала у првим деценијама двадесет првог века. Др Милица Кецојевић доноси кроз анализу и оцену да су нека од потоњих књижевних дела неправедно остала у сенци Михаиловићевих књижевних првенаца. Прецизно успостављајући књижевнотеоријску основу своје анализе др Милица Кецојевић је дала и својеврстан преглед достигнућа наратологије, од данас већ класичне наратолошке школе, преко савремених аутора, а у исто време, не губећи из вида ни друге ауторе који су се бавили теоријском проблематиком којој је њена анализа посвећена. Др Милица Кецојевић је пред своју анализу поставила прецизан и јасан књижевнотеоријски оквир. Теоријска основа постављена је довољно широко да би се избегла сва једнострана посматрања и довољно детаљно да би се, након обухватања свих релевантних теоријских ставова, анализа усмерила на указивање на оно што је најважније питање, а то је приповедачки поступак Драгослава Михаиловића, његови различити облици и значај који поступак има за смисао књижевних дела. Два централна дела анализе др Милице Кецојевић представљају поглавља посвећена приповедању у првом лицу, односно приповедању у трећем лицу и у њима је подробно анализиран поступак примењен у свим Михаиловићевим књижевним делима. У закључном поглављу дисертације, односно монографије су наглашени кључни резултати истраживања. Приповедачке технике којима се Драгослав Михаиловић служио у својим прозним књижевним делима разврстане су по типовима, прецизно је указано на њихову функцију унутар књижевних дела, као и значај за њихово тумачење. Анализа је обухватила и типове јунака који се појављују у Михаиловићевом опусу, као и значајне мотиве који повезују његово приповедачко дело у целину, од прве приповедачке збирке до позних дела.

Дело Драгослава Михаиловића предмет је и других радова др Милице Кецојевић и јасно је да је у питању стваралац чије место у аналитичком погледу кандидата има посебно место. У анализи Михаиловићевог романа *Гори Морава* нарочита пажња је усмерена на подвојеност приповедне инстанце, то јест указује се на Михаиловићево укрштање две тачке гледишта, приповедача који је у зрелом животном добу и инфантилизоване тачке гледишта приповедача-детета чиме прелази и са перспективе *приповедачког ја* на тачку гледишта *доживљајног ја*. Др Милица Кецојевић указује и примере из ранијих Михаиловићевих дела у којима је била коришћена техника бирања приповедача који је из различитих разлога непоуздан, најчешће због избора одређене тачке гледишта која је ограничена сопственом природом (најчешће необразованошћу, неискусством или инфантилношћу). Минуциозно указујући на све мене приповедачке технике у овом Михаиловићевом роману мср Милица Кецојевић показује на двоструку темпоралност текста, те уношење и свезнајуће приповедачке инстанце на једном месту у роману где је хомодијегетички приповедач замењен. У анализи збирке приповедака

Лов на стенице др Милица Кецојевић је тежиште поставила на композицију збирке бавећи се својствима приповедака које их повезују у јединствену наративну структуру истичући примарног наратора који приповеда у првом лицу као главног интегративног чиниоца. Подробно анализирајући поједине приповетке из ове збирке др Милица Кецојевић указује на важне особености поетике Драгослава Михаиловића показујући да своје закључке врло прецизно поткрепљује аргументима из самог књижевног текста чиме њена анализа добија потребну објективност и утемељеност.

Будући да је српска проза двадесетог века примарно поље интересовања др Милице Кецојевић, класик који се не може заобићи у том случају је несумњиво Иво Андрић. Андрићевом књижевном делу др Милица Кецојевић посветила је два рада. Први је под насловом „*Кућа на осами* као приповедни циклус” објављен у зборнику радова Српске академије наука и уметност, док је други рад под насловом „Однос приче и живота у *Проклетој авлији* Иве Андрића” објављен у „Свескама Задужбине Иве Андрића”. У раду посвећеном посмртно објављеној збирци приповедака Иве Андрића др Милица Кецојевић примењује исти метод као у случају збирке *Лов на стенице* драгослава Михаиловића тражећи основе композиционе организације овог Андрићевог дела. Рад подробно указује на различите типове приповедача и двострукости која се указује код јунака, као очигледне манифестације кризе идентитета која постоји код већине ликова у овој књизи. Др Милица Кецојевић закључује, ослањајући се на речи Борислава Михајловића Михиза, изречене о Андрићевој *Проклетој авлији*, да се и збирка *Кућа на осами* може посматрати као „велика метафора о идентитету свих људи”. Други рад др Милице Кецојевић посвећен Андрићевим књижевним делима управо *Проклету авлију* узима за предмет анализе несумњиво полазећи од тврдње да је по жанровским карактеристикама у питању кратки роман. У првом плану анализе др Милице Кецојевић налази се тема односа између приче и живота која се појављује и у потоњим Андрићевим делима (управо у *Причи из Куће на осами*) и која је имала централно место у његовој беседи приликом добијања Нобелове награде 1961. године. Мотив приче и причања појављује се изнова у роману *Проклета авлија*, везан је и за фра Петра, Тамила, и за Хаима којег др Милица Кецојевић види као Андрићевог заступника у смислу истицања значаја приче и причања. Анализа се и завршава истицањем важности потребе за приповедањем без којег се егзистирање у приповедном свету *Проклете авлије* поима као бесмислено и несврховито.

Приповедачки поступак предмет је већег броја радова др Милице Кецојевић и приметно је њено интересовање како за наратолошку анализу, тако и за укључивање и других књижевнотеоријских школа које се баве анализом прозних књижевних дела, поменимо само од старијих аутора Франца Штанцла. Др Милица Кецојевић приступа анализи књижевних дела чије се особине у понечем подударују и очигледно је привлаче дела необичних композиција, најчешће мозаичких, са сложеним приповедачким средствима. У анализи првог лирског романа у српској књижевности, *Беснућа* Вељка Милићевића, др Милица Кецојевић најпре указује на елементе романа који га чине лирским романом, тада новином у српској књижевности која ће своју експанзију имати након Великог рата са појавом романа Милоша Црњанског и Растка Петровића. Главни јунак романа препознат је у анализи др Милице Кецојевић као први анти-јунак у српској књижевности, а поступци којима се у приповедању служи Вељко Милићевић као до тада

карактеристични за поезију, те њихова примена показује промену у схватању типа романа. Др Милица Кецојевић је истакла у анализи да важно место у роману *Беспуће* има мотив искорењености и нагласила технике којима се Милићевић служи како би роман удаљио од реалистичког приказивања и приближио модерном психолошком роману. Др Милица Кецојевић издваја места у *Беспућу* на којима препознаје наговештај присуства технике тока свести, али само као назнаке могућег развоја, који се касније није остварио.

Анализа наративне технике постављена је као средиште и у раду „Приповедачки поступак у збирци *Ђаволи долазе*” у којем је др Милица Кецојевић одабрала књижевно дело које је по својим особеностима означило врло важну промену у развоју српске књижевности. Др Милица Кецојевић издвојила је тип композиције која је састављена од фрагмената, избор књижевних јунака који потичу са маргине друштва, и интертекстуалност, односно честу употребу цитатног повезивања књижевних дела као важне особености Булатовићевог приповедачког поступка. У раду др Милице Кецојевић под насловом „Наративна својства романа *Судбине* Мирослава Поповића” анализиран је роман са приповедачким поступком који се може назвати реалистичким и указано је на оне елементе који упућују на сложеност, односно на модерност приповедачког поступка Мирослава Поповића. Од приповедачких поступака који чине модернијим Поповићево приповедање др Милица Кецојевић издваја настојање да се баналне ситуације укључе у приповедање, нарочито у изузетно важним сценама чиме се тривијалне, животне околности, свакодневни послови чине достојним и вредним објектом нарације.

У делу радова др Милице Кецојевић који су посвећени анализи књижевних дела савремених аутора налазе се анализе прозних дела Радована Белог Марковића, Данила Николића, Гроздане Олујић и Весне Капор. Пишући о приповедачкој збирци *Живчана јатија* Радована Белог Марковића, др Милица Кецојевић је нагласила важност ове књиге у опусу Белог Марковића јер је она означила прекретницу у начину обликовања књижевног дела и коришћења посебне приповедачке технике. Стваралачки поступци које је писац употребио у овој својој књизи редовно су се понављали у потоњим делима, те је јасно да је у питању дело које означава прекретницу у стваралаштву Белог Марковића. Др Милица Кецојевић је истакла да се као централна тема прозе појављује језик, затим је нагласила важност поступка ређања прича према азбучном принципу, као реченичких или енциклопедијских одредница, те одустајања од линеарног повезивања исказаног, као и стварање књижевног јунака на основу биографских података самог писца, па се у делима појављује његов књижевни двојник, заправо још један јунак Радована Белог Марковића, често именован као „мними литерата РБМ”. У раду посвећеном анализи романа *Краљица забаве* Данила Николића др Милица Кецојевић је подробно описала приповедачки поступак који карактерише као постмодерни због сложености средстава којима се Николић служио при стварању фикционалног света књижевног дела. Детаљно је анализирана композиција романа и указано је да се унутар оквирне приче налази мозаичка структура, па се у причи појављују бројни токови, наизглед случајне епизоде или асоцијативно повезани делови. Др Милица Кецојевић пажљиво разрешава темпоралну организацију приповедања и реконструира однос између времена приповедања и времена исприповеданих догађаја наглашавајући сложеност приче која се добија техником монтирања текста од различитих фрагмената – новинских исечака, анегдота, карикатура, вицева, огласа... Употребом поменутих

фрагмената Николић остварује скоро све постојеће облике цитатности, а служи се и техником стварања сопственог двојника који је јунак у књижевном делу и који је заснован на основу знатног удела аутобиографских података, показује др Милица Кецојевић. И у случају анализа романа *Преживети до сутра* Гроздане Олујић и *Небо, тако дубоко* Весне Капор, др Милица Кецојевић у средиште своје анализе поставља наративну технику, односно приповедачки поступак. Др Милица Кецојевић у раду под насловом *Приповедачки поступак и тематска структура романа Преживети до сутра Гроздане Олујић* показује да је по својим карактеристикама роман Гроздане Олујић део њене ране фазе стварања чиме се и аргументује претпоставка заснована на хронолошким подацима (последњи роман Гроздане Олујић написан је пола века пре него што је објављен). Са друге стране, и у случају књижевног дела Весне Капор др Милица Кецојевић на основу аргументације коју проналази у самом роману током своје подробне анализе, показује да се жанровски дело мора одредити као кратки, лирски роман.

Радови *Још један поглед на збирку 77 сонета* о животним радостима и тешкоћама *Мирослава Максимовића* и *Страх од лепоте свеколике* показују да др Милица Кецојевић, поред начелне опредељености за проучавање српске прозе, јесте и тумач савремене српске поезије и да се у тумачењу песништва показује као поуздан проучавалац који подробним анализама долази до увида о природи песничког поступка, као и доминантним особеностима песништва које узима у анализу.

Посебна област интересовања др Милице Кецојевић везана је за анализе дела проучавалаца српске књижевности. У раду под насловом „(Не)обична судбина једне књиге (О *Послератној српској књижевности* Предрага Палавестре)” Др Милица Кецојевић анализира једну синтезу посвећену српској књижевности након Другог светског рата која је била негативно примљена од стране ондашњег државног апарата и указује на околности које су пратиле појављивање ове књиге 1972. године. Опсег српске књижевности тадашњим комунистичким властима није одговарао јер је њихова намера била да границе република буду и оквири посебних националних књижевности, те је разматрање писаца као што је био Меша Селимовић, који се експлицитно изјаснио да његово дело припада српској књижевности, било неприхватљиво за њих. Такође, Палавестра је, показује др Милица Кецојевић, *углавном негативно* вредновао прву фазу развоја послератне књижевности (1945–1952) што је такође било узрок за неприхватање књиге од стране Комунистичке партије, као и чињеница да се критичар сврстао уз ону струју у тадашњој науци о књижевности која је заступала став о аутономији не само књижевности, него и књижевне критике, односно о борби против утицаја идеологије на књижевну уметност, али и на науку о књижевности.

Рад др Милице Кецојевић под насловом *Приповетка двадесетих и тридесетих година XX столећа* посвећен је *Антологији српске авангардне приповетке* Гојка Тешића и са једне стране се односи на анализу књижевних дела која су предмет одабира антологичара, а са друге стране у фокус анализе улазе и антологичарска мерила и књижевнотеоријски ставови на основу којих је антологија састављена, нарочито истичући труд да се представе дела аутора који су, због идеолошких разлога, практично били избрисани из историје српске књижевности (Драгиша Васић, Станислав Краков...).

Остајући у вези са темом која за др Милицу Кецојевић има велики значај, а то је књижевно дело Драгослава Михаиловића, у раду под насловом *Теоријске претпоставке*

новијих тумачења прозе Драгослава Михаиловића у средиште проучавања постављен је критички рад Љубише Јеремића, односно његови књижевнотеоријски ставови. Др Милица Кецојевић је анализирао Јеремићеве радове посвећене књижевним делима Драгослава Михаиловића и на основу њих је утврдила основе Јеремићеве књижевнокритичке методе. Тражећи књижевнотеоријске основе Јеремићеве методе, др Милица Кецојевић је утврдила значајан ослонац у теоријским поставкама руских формалиста издвајајући Виктора Шкловског и Бориса Ејхенбаума, али је нагласила како је Јеремић на најбољи начин показао да теоријски заснован метод није самом себи сврха и примењивао га је када је то било нужно за тумачење конкретних књижевних дела. Раду Љубише Јеремића на проучавању српске књижевности др Милица Кецојевић посветила је и рад под насловом *Љубиша Јеремић као тумач прозе Радоја Домановића* у којем је пажњу усмерила на Јеремићев допринос тумачењу Домановићевог дела које је од свог појављивања у српској књижевности привлачило пажу ауторитативних проучавалаца који су неподељено том делу давали високу вредност унутар српске књижевности (поменимо само оглед *Алегорична сатирична прича* Богдана Поповића. Др Милица Кецојевић и наводи места на којима се види Јеремићево слагање са Поповићевом оценом као што је одабир приповедачке технике, односно коришћење „спољашње” тачке гледишта за приповедање, али и наглашава она Јеремићева запажања која сматра вредним. Наиме, Јеремић је нагласио да Домановић не пропушта прилику да се наруга српском менталитету или појединим трајнијим цртама у његовом портрету.

Др Милица Кецојевић пажњу је посветила и есејистичком опусу Миодрага Павловића анализирајући његове огледе о седморици српских песника из неколико различитих генерација, који су припадали различитим епохама и стилским формацијама, од Лазе Костића до Момчила Настасијевића. Др Милица Кецојевић је у одабиру есеја које анализира била вођена не само естетским и вредносним критеријумима, већ и идејом да се на тај начин представи развој модерног српског песништва, виђен кроз призму Павловићевог критичког суда. Анализа критичког рада Миодрага Павловића показује неке од кључних теоријских ставова попут потребе редефинисања српске културе и указивања на важност поновног вредновања књижевних дела неких песника на основу које би се извршила реафирмација њиховог места у оквирима српске књижевности. Рад детаљно показује шта је Павловић посебно ценио у делима песника којима посвећује своје есеје и указује на специфичности његовог доприноса у традицији тумачења српског песништва.

Поред радова непосредно именованих у овом Извештају др Милица Кецојевић је објавила и низ књижевних критика (посебно у „Српском књижевном листу”, „Књижевном магазину”, „Годишњаку Катедре за српску књижевност са јужнословенским књижевностима”, часопису „Повеља”). И ти критички осврти показују да је реч о проучаваоцу књижевности који настоји да се бави оним књижевним и научним делима која имају високу уметничку и научну вредност. Др Милица Кецојевић се тако сврстава у оне проучаваоце књижевности који, делујући у универзитетској средини, не занемарују ни учешће у јавном и књижевном животу и чији рад представља важан допринос српској науци о књижевности.

4. Оцена о наставном ангажовању и педагошком раду

Од избора у звање асистента, др Милица Кецојевић је ангажована као сарадник на предметима Увод у српску књижевност и Књижевност за децу за студенте основних академских студија на групама Српска књижевност и језик и Српска књижевност и језик са компаратистиком. Све обавезе (вежбе, испити, семинарски радови, консултације) обавља савесно и одговорно, реализујући у потпуности план и програм студија о чему сведоче и високе оцене добијене вредновањем педагошког рада наставника од стране студената (за све предмете које изводи постигла је просечну оцену изнад 4,5).

Др Милица Кецојевић редовно учествује на скуповима које организује Међународни славистички центар и као научни секретар помаже у организацији и спровођењу научног скупа „Састанак слависта у Вукове дане”. Активно сарађује и са Друштвом за српско језик и књижевност Србије у организацији такмичења „Књижевна олимпијада” на републичком нивоу. Учествује у реализацији свих активности од значаја за рад на Катедри за српску књижевност са јужнословенским књижевностима, а посебно морамо да истакнемо ангажовање око промоције Катедре и њених студијских програма.

Приступно предавање за звање доцента одржала је 12. 1. 2023. године на тему „Јован Скерлић и модерна српска књижевност”, које је ова Комисија оценила највишом оценом (ОДЛИЧАН – 5).

5. Закључак

Имајући у виду и научну вредност радова које је др Милица Кецојевић објавила и пре и после избора у звање асистента и чињеницу да је она успешно изводила часове вежбања на предметима Увод у српску књижевност и Књижевност за децу, Комисија са задовољством предлаже Изборном већу Филолошког факултета Универзитета у Београду да др Милицу Кецојевић изабере за доцента за предмет Увод у српску књижевност. Дајући овај предлог, имамо у виду чињеницу да је др Милица Кецојевић испунила све услове потребне за избор у ово звање.

Београд, 13. 1. 2023.

КОМИСИЈА:

др Ненад Николић, редовни професор

др Милан Алексић, ванредни професор

др Слађана Јаћимовић, редовни професор